

РЕШЕНИЕ

№ 3154

гр. София, 17.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 16.04.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Цветанка Паунова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **1537** по описа за **2021** година докладвано от съдия Евгения Иванова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по касационна жалба на [фирма] с ЕИК[ЕИК] чрез адв. В. И. , срещу решение /без номер/ от 18.01.2021 г., постановено по нах дело № 13857/2020г. на Софийски Районен Съд – Наказателно отделение, 94 ти състав, с което е потвърдено НП № 23-003273 / 01.10.2020 г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ С.- област .С посоченото НП на касатора , на основание чл. 416, ал. 5 вр. чл. 414, ал. 3 КТ е наложена „имуществена санкция" в размер на 2000 лева, за нарушение на чл. 62, ал. 1 вр. С чл.1 ал.2 от КТ.

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НО е неправилно, поради нарушение на материалния закон. Счита, че АНО неправилно е ангажирала отговорността на процесното дружество за нарушение на чл. 62, ал. 1 от КТ, доколкото отношенията на дружеството с работника били гражданско-правни . Искането до съда е за отмяна на решението на СРС и на НП.

В съд.заседание касаторът, не изпраща представител и не взема становище по съществуване.

Ответника , чрез юрисконсулт П. оспорва подадената жалба и моли за оставяне в сила на решението на СРС .

Представителят на СГП счита жалбата по същество за неоснователна.

Административен Съд С. – град, шести касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на пълномощника на ответника и на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е установил фактите, които са от значение за спора, включително е проведен разпит на актосъставителя. От неговите показания и от събраните в хода на производството писмени доказателства съдът е изградил вътрешното си убеждение и е приел, че на 12.08.2020г. около 15.00 часа при извършена проверка от служители на Дирекция "Инспекция по труда" - Софийска област, по спазване на трудовото законодателство в обект на контрол – склад за преработка на дърва в [населено място] , стопанисван от [фирма] . Поводът за проверката бил получен в Инспекцията сигнал за лица, работещи без сключени трудови договори. На място проверяващите заварили да полагат труд няколко лица, сред които и С. Балкански . Проверяващите заварили Балкански в момент, в който последният режел дърва. На място инспекторите от ДИТ - СО установили и работни машини - циркуляри и мотокар, по отношение на които констатирани нарушения на изискванията за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд при използване на работно оборудване. На мястото имало и лице, което разпределяло задачите измежду работещите на обекта. Балкански попълнил декларация, в която посочил, че работи в [фирма] от един месец на длъжност "резач", че работното му време е от 08.00 до 17.00 часа с почивка 1 час в рамките на работния ден и почивни дни - събота и неделя. Посочил още, че получава трудово възнаграждение 5 лева на 1 куб.м. дърва и има сключен граждански договор. Проверката продължила по документи в сградата на ДИТСО ,при която проверяващите се запознали с представения граждански договор , с книгата за начален инструктаж на работното място, където било отбелязано, че начален инструктаж на С. Балкански е проведен на 10.07.2020г., а съгласно книгата за инструктаж на работното място такъв инструктаж му бил провеждан в периода от 10 до 14 юли 2020г. За констатациите от проверката бил съставен протокол за извършена проверка № ПР2022824/18.08.2020г. ,а след това и АУАН № 23-003273/18.08.2020г.Въз основа на последния е издадено обжалваното пред СРС Наказателно постановление № 23-003273 / 01.10.2020 г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда" С.- област

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че отговорността на дружеството е правилно ангажирана за нарушение на чл. 62, ал.1 вр. с чл.1 ал.2 от КТ и е потвърдила НП като правилно и законосъобразно.

Настоящата инстанция намира касационната жалба за неоснователна , предвид следното :

Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, излагайки изключително подробни и задълбочени мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи. Разпитан е актосъставителят и са обсъдени събраните писмени доказателства. Показанията са разгледани в съвкупност с останалите събрани доказателства. Направените от СРС изводи се споделят изцяло от настоящия състав на съда. Касаторът не е ангажирал никакви други доказателства, които да обосноват извода, че отразената в акта фактическа обстановка не отговаря на действителната. В

касационната жалба са наведени оплаквания, които не могат да доведат до промяна нито на установените факти, нито в направените правни изводи.

Правилно е приложен материалния закон, като противоправното поведение на търговеца е субсумирано под нормата на чл. 61, ал. 1 от КТ. Съгласно цитираната разпоредба трудовият договор се сключва между работника или служителя и работодателя преди постъпването на работа. Безспорно е установено, а и между страните не се спори, че такъв договор не е сключван. Подробно в съдебното решение е анализиран гражданския договор, представен от [фирма] и е направен извод, че същия покрива съществените характеристики на трудов договор. Правилно е посочена санкционната норма. Съгласно чл. 414, ал. 3 от КТ работодател, който наруши разпоредбите на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 или 3 и чл. 63, ал. 1 или 2, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15 000 лв. Следователно от установената фактическа обстановка, безспорно се установява, че с поведението си търговеца е нарушил разпоредбата на чл. 61, ал. 1 от КТ, поради което основателно е ангажирана административно наказателна отговорност по чл.414 ал.3 от КТ

Предвид на гореизложеното, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Налице е претенция за заплащане на юрисконсулско възнаграждение в полза на ДИТ С.-област, която следва да се уважи като се определи такова в размер на 150лв.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен Съд С. – град, VI касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение /без номер/ от 18.01.2021 г., постановено по нах дело № 13857/2020г. на Софийски Районен Съд – Наказателно отделение, 94 ти състав.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК] чрез адв. В. И. да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ С.-област сумата 150лв – юрисконсулско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: